КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ 1930 КНУБА

архітектура будівництво

Виходить з 1962 р.
№ 34 – 35 (1305 –1306)
вересень 2006 рік

З Днем працівника освіти!

Вступник-2006

Навчальний заклад вищої освіти як подругу чи друга обрати на ціле життя буває дуже складно. Адже від того, чи "влучиш у десятку" , залежатиме твоя подальша доля: йтимеш на роботу з радістю чи лише для того, щоб утримувати згодом свою родину.

Київський національний університет будівництва і архітектури завжди славився своїми професорами, школами і випускниками. Бо всі, хто закінчував і закінчує його, мають не лише добрі теоретичні знання, а й чудову практичну підготовку. Отже, згодом їх з охотою беруть на роботу. І працювати починають вони вже на четвертих-п'ятих курсах. Тому не дивно, що тих, хто неодмінно хоче бути студентом КНУБА щороку стає все більше.

Нове непросте й водночас найкраще життя – студентське!

Приблизно такі думки висловлювали люди на першій зустрічі нового поповнення з ректором університету.

Сам ректор, д. т. н. професор **А. М. Тугай** сказав: "Долю університету, 76-літнього навчального закладу, вручаю сьогодні Вам. Наш вуз – єдиний в Україні, де виростили чотирьох Героїв України, понад 80 лауреатів Державних премій, премій ім. Т. Г. Шевченка, заслужених діячів науки і архітектури, видатних керівників як на державному, так і місцевому рівнях, які своєю працею, науковими досягненнями здобули визнання університету як провідного навчального закладу України".

Традиційно студентів 1 курсу вітав Голова Солом'янської в м. Києві рай адміністрації **І. П. Сидоров**, який звернув увагу молоді на те, наскільки є важливим обраний ними фах. "Здобудьте знання, долю, славу..." – цими словами привітав першокурсників президент корпорації "Укрпромсільбуд" **М. М. Удовенко**. Щирі слова про вагомий внесок будівельників і архітекторів у вітчизняну і світову науку сказав молоді випускник університету, представник ХК "Київміськбуд" **С. В. Драч.**

Із захопленням сприйняло нове поповнення концерт наших студентів-артистів.

Ректор університету продзвонив новій зміні перший студентський дзвоник. Щастя вам та успіхів у навчанні!

Підготовлено газетою

"Будівельний обрали усвідомлено"

Саме так можна сказати про двох юнаків і дівчину, які зображені на фотографіях. "Це престижний навчальний заклад, тут навчалися мої родичі", – чули ми у відповідь на своє запитання.

Так, наш університет закінчили батько й мама першокурсника спеціальності МБГ факультету ГІСУТ **Василя Захарова**, вони тут і познайомилися, створили сім'ю. Нині також працюють на фірмі під назвою "Солідарність", яка проектує та будує житлові та виробничі об'єкти.

Євгенія Шарапанюк, що навчатиметься також цій спеціальності, розповіла, що у неї будівельник дідусь, який закінчив навчальний заклад в Бешкеку, він багато розповідав їй про будівельний фах. Нині дідусь разом із дядьком займаються проектуванням житлових будинків у Івано-Франковську.

Коли ми запитали у медаліста, студента І курсу будівельного факультету **Володі Мельника**, чому він обрав КНУБА, то відповідь була такою: "Заклад відомий, школа тут добра, багата як теоретичними напрацюваннями, так і практичними доробками й сподіваюся отримати тут ґрунтовні знання разом із добрим практичним досвідом".

– Чи збираєшся під час навчання трохи працювати за фахом?

– Я вже працюю у ЧП "Кузнечная артель "Левша", що існує вже 6 років. Тут займаюсь куванням металоконструкцій і робота мене захоплює.

Хай щастить всім у дорослому житті!

Н. Середняк, студентка КНУБА

Урочисто дав клятву першокурсника

Випускник школи № 90, що на Печерську, **Володимир Мельник** отримав студентський квиток з рук ректора університету, д. т. н. Анатолія Михайловича Тугая. І саме йому було надано право скласти урочисту клятву першокурсника, яка особливо схвилювала присутніх на святі батьків та родичів, на очі яких навернулися сльози. Здається зовсім недавно й вони проходили вступні випробування, а нині вже їх діти влилися до почесної когорти одного з найвідоміших будівельних закладів України.

Н. Середняк, студкор газети університету

А.М.Тугай: "Успіхів досягає той, хто працює"

Напередодні нового навчального року традиційно відбуваються збори професорсько – викладацького складу університету. Актовий зал практично заповнений – всі прагнуть послухати про що розповідатиме ректор університету, д.т.н. А. М. Тугай.

Цей навчальний рік в нашому вищому учбовому закладі є вже сімдесят шостим. Ректор зупинився на багатьох важливих питаннях, які турбують наш колектив.

Так, заклад розпочав структурну перебудову: факультет післядипломної освіти отримав статус інституту післядипломної освіти при КНУБА. Наказом Міністерства освіти і науки університетові підпорядкований на правах відокремленого структурного підрозділу Миколаївський будівельний коледж.

Які результати 2005–2006 навчального року? Денна та заочна форми навчання університету випустили 223 магістри та 1077 спеціалістів, 1068 бакалаврів. Всі 100% випускників були працевлаштовані. Отже, завдання своє наш заклад виконав. Який на сьогодні контингент студентів? На держбюджеті (денна та заочна форми навчання) вчаться 4364 чол. і 790 чол.; за контрактом отримують знання – 1371(стац.) і 1481 (заочна ф.). За скороченим терміном навчання за контрактом вчаться 868 студентів. Отже, разом: 8874 студенти. Ця цифра говорить про те, що за останні роки контингент студентів значно збільшився. Якщо порівняти з 1999 роком, прийом на І-й курс зріс в цілому по університету майже на 37%. І, зрозуміло, суттєво збільшилось загальне навантаження на університет в цілому як навчально-наукову систему за параметрами: аудиторний фонд, матеріально-технічна база, науково-лабораторна база, розклад занять, науково-дослідна робота тощо.

З загального навантаження окремо слід виділити, – підкреслював доповідач, – зросле навантаження науково-педагогічного персоналу. І хоч кількість одиниць педагогів зростає, але фізичними особами заклад поповнюється не суттєво. Це говорить про те, що поширилось сумісництво, яке призводить до перевантаження штатних викладачів і відбивається на якості їх роботи.

Хто думає про науку, той не перестає вчитися і навчати

У зв'язку з цим першочергової уваги заслуговує ефективність роботи аспірантури і магістратури як джерела поповнення резерву науково-педагогічних кадрів. Так, у 2005 році на 10 Спецрадах університету були захищені 6 докторських дисертацій, 2 з яких були підготовлені в КНУБА. Це докторанти кафедр будівельної механіки **Я. О. Слободян** (науковий консультант, д.т.н. професор В. А. Баженов) та організації і управління будівництвом **В. І. Анін** ((науковий консультант, д.т.н. професор В. Г. Федоренко). Захищені три докторські дисертації науковцями інших навчальних закладів, науковими консультантами яких були професори нашого закладу: І. П. Бойко, М. М. Дьомін, А. Я. Барашиков. Але, на жаль, залишилися незахищені 21 докторська дисертація випускниками докторантури попередніх років, викладачами КНУБА. Крім того, за 2005 рік 24 співробітника, аспіранта та здобувача університету захистили кандидатські дисертації.

Ще проблема. За останні 5 років з тих, хто закінчив аспірантуру університету, лише 6 осіб працюють в нашому закладі. З 223 магістрів випуску 2005/2006 навчального року до аспірантури вступило лише 20.

Кузня творчої еліти

У виступі ректор зробив огляд наукової та видавничої справи навчального закладу. Так, для забезпечення навчального процесу було видано 10 збірок ВАК та одну – збірник студенських наукових праць. Підготовлено 31 підручник та навчальний посібник, 10 конспектів лекцій , 6 монографій, 867 статей (з них 107 опубліковано у міжнародних журналах та тезах міжнародних конференцій, взяли участь в міжнародних конференціях та надіслали тези для опублікування – 211 співробітників університету).Спільно із студентами було видано 39 публікацій та тез доповідей, з яких 2 публікації було видано студентами самостійно). Було відзначено також, що при кафедрах університету працюють 74 студентські наукові гуртки, в роботі яких беруть участь 1002 студента. Студенти КНУБА брали активну участь в міжнародних конференціях. Так, в серпні 2005 р. у м. Ліль (Франція) взяли участь у роботі конференції з управління проектами та програмами 5 студентів кафедри управління проектами, у м. Самара (Росія) у роботі III міжнародної науково-технічної конференції взяв участь студент V курсу ПЦБ А.Білик, з доповіддю на міжнародній науково-практичній конференції у м. Запоріжжі виступила студентка V курсу ТБКВМ М.Омельченко-Гаркуша.

Відзначено на зборах було й те, що у 2005 р. за участю студентів отримано 9 патентів на винаходи та подано 4 заявки на патенти.

Значно підвищилась активність кафедр у проведенні Всеукраїнської студентської олімпіади 2004/2005 навчального року. Так, в І етапі олімпіади з 28 навчальних дисциплін та 8 спеціальностей взяли участь 1300 студентів (порівняно із минулим роком – 1059). 61 студент-переможець І етапу Всеукраїнської студентської олімпіади взяв участь у ІІ етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з 14 навчальних дисциплін та 7 спеціальностей, 14 студентів стати переможцями ІІ етапу цієї олімпіади. Їх було відзначено Дипломами Міністерства освіти і науки України. Дипломами І ступеню – 3 студенти, дипломами ІІІ ступеню – 8 студентів.

(Продовження на 2-ї стор.)

Шлях у 15 років

Молодь за роки незалежності

За цей час встигло вирости й досягти свідомого віку перше покоління українців, які ніколи не жили в СРСР. Про те, які вони, розповіла директор Державного інституту розвитку сім'ї і молоді Лідія ЛЕОНТЬЄВА:

– Дітьми незалежності можна називати тих, хто народився вже після 1991 року і тих, хто в цей час ще не ходив до школи, тобто був поза соціумом. Виходить вікова група від 15 до 20 років.

Це дуже **суперечливе** покоління. Їх родина – незалежна держава Україна. З одного боку вони більші українці, ніж попереднє покоління, а з другого – менш обізнані про культуру і історію своєї країни. В результаті діти незалежності знають, що повинні будувати Україну, але яку – їм невідомо.

Вони **прагматичні**. На відміну від своїх батьків ті, кому зараз 15–20 років, борються за свою свободу через матеріальну незалежність. Їх система цінностей разюче відрізняється від ціннісних пріоритетів батьків.

Їх прагматизм виявляється і в дуже ранньому бажанні пізнання життя. Дослідження останніх 5 років, наприклад, показали, що 1% дівчат почали статеве життя в 10–12 років, а 5% в 12–14 років. Це не заважає 98% дітей незалежності вважати найціннішими для себе і свого майбутнього сім'ю. Але не батьківську, а особисту.

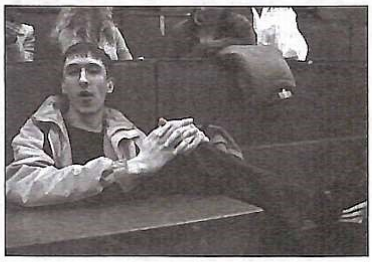

Фото В. Кукелка

Прагматизм покоління виявляється ще і в упевненості 50% хлопців в тому, що досягти успіху вони можуть тільки власними зусиллями. На батьків в цьому випадку розраховують лише 20%. При цьому вони усвідомлюють, що основою успіху є освіта. Додатковий чинник – знання мов. Окрім російської і української, 25% хлопців володіють іноземними мовами. Кожний шостий – двома. Правда, 50% – поліглоти лише на рівні сленгу. Необхідність знати іноземні мови 9% пояснює бажанням побачити світ, а понад 40% – можливістю отримання престижної роботи і більш високої зарплати.

Можна скласти рейтинг найбільш популярних серед молоді **професій**. Це юрист, бізнесмен, банкір і лікар. Завдяки фільмам і публічним людям такі професії втілюють для дітей достаток. Це західна система цінностей, формула успіху. В нашій країні цього не було створено, і молодь створила все собі сама.

Вони **вільні**. У них багато комплексів, але дуже мало табу.

Вони **амбітні і самодостатні**. Вважають за краще покладатися на свої зусилля. Відповідаючи ж на питання, яка допомога їм потрібна від держави, на перше місце ставлять полегшення отримання освіти, на друге – доступність культурного відпочинку і лише на третє – житло.

У них набагато менше страхів, ніж у їх батьків, хоча 40% дітей піддавалися фізичному і психологічному насильству, а 25% регулярно били.

Молодь боїться падіння рівня життя в країні, безробіття і т.ін., але вважає, що завжди зможе знайти вихід з ситуації. Конкуренція – це їх природна середа проживання.

А. НЕСТЕРОВА
(За матеріалом газети "АіФ")

А. М. Тугай: "Успіхів досягає той, хто працює"

(Продовження. Початок на стор. 1)

Наукові дослідження на повну потужність

Професор А. М. Тугай проінформував професорсько-викладацький колектив про результати наукової та науково-технічної роботи нашого закладу за 2005 рік. Так, в університеті виконано наукових досліджень на суму 5197,7 тис. грн., в тому числі за рахунок Держбюджету – 1541,0 тис. грн. Крім цього, на замовлення підприємств і організацій та грантів, які отримано, були виконані роботи на 3656,7 тис. грн. У наукових дослідженнях, – підкреслив доповідач, – беруть участь 607 осіб професорсько-викладацького складу, в т.ч. 84 доктори наук, професори, 282 кандидати наук та 130 штатних працівників, в т.ч. три докторів наук та 31 кандидатів наук.

У звітному році в університеті продовжувалася певна робота по реструктуризації наукових досліджень. Результатом цієї роботи є те, що структура наукових досліджень поступово змінюється у бік збільшення питомої ваги досліджень, які виконуються на госпдоговірних засадах. Ось цифри. У минулих роках співвідношення держбюджетних досліджень до госпдоговірних було 83% на 17%, то у 2005 році – 70,3% на 29,7%.

Потрібно відзначити, – наголосив доповідач, – що результати завершених наукових досліджень відповідають світовому рівню, деякі перевершують цей рівень. Свідоцтвом цього є, що результати захищаються патентами. За звітний період університетом отримано 36 патентів України.

У 2005 році ряд співробітників КНУБА відзначено урядовими нагородами. Так, професор кафедри автоматизації технологічних процесів М.В.Мислович отримав Державну премію України в галузі науки і техніки за розробку і впровадження наукових технологій і практичних методів реконструкції гідроелектростанцій України для підвищення їх техніко-економічної безпеки та енергоефективності в об'єднаній енергосистемі.

Інформтехнології: розвиток і проблеми

Далі доповідач привернув увагу присутніх до важливого питання: впровадження в навчальний процес сучасних інформтехнологій. Вже минуло 5 років як в університеті започатковано і розвивається корпоративна комп'ютерна мережа, діють Internet вузли, створено Web-ресурс (сайт та портал) університету і кафедр, швидко збільшуються користувачі електронної пошти КНУБА, які створюються на Internet-серверах. Комп'ютерний парк постійно розширюється. Впроваджено використання в навчальний, науковий і управлінський процес сучасних інформаційних технологій. Але існують і проблеми. Ефективність використання комп'ютерної техніки дуже низька: з 38 комп'ютерних класів, понад половина завантажена менше, ніж на 1/3 часу. Певна частина науково-педагогічних і науково-допоміжних працівників не володіють комп'ютерними засобами. Необхідно посилити комп'ютерну базу в бібліотеці університету, замінити комп'ютерну техніку, що вийшла з ладу у редакційно-видавничому відділі та ін.

Як студент нас сприймає?

Одним з найважливіших напрямків діяльності закладу є виховна робота серед студентів. З уст ректора про це слухали з особливою увагою. Отже, у відділі з виховної роботи КНУБА існує група соціологічного обстеження. Так, минулого навчального року були проведені опитування на тему: "Культура поведінки". У 2006 році під час анкетування вивчалася думка студентів I–III курсів щодо якості організації навчального процесу, рівня освітньої підготовки у форматі кредитно-модульної системи навчання, випускників опитували щодо рівня отриманої кваліфікаційної підготовки... Викладачам також запропоновано було дати відповідь на ці питання.

Аналізуючи отриману інформацію, виховний відділ відзначив, що лише третина студентів задоволена читанням лекцій та проведенням практичних занять. **Причини:** ***теоретичні положення лекцій не завжди поєднуються із сучасною практикою, базуються на застарілій літературі; форми проведення практичних занять не активізують творчої думки. Половина випускників оцінює свій кваліфікаційний рівень як середній. Студенти назвали ще таку проблему: небажання викладача надати допомогу при вивченні дисципліни, необ'єктивне оцінювання знань, незрозумілість критеріїв оцінювання, невміння викладача спілкуватися зі студентами.*** На жаль, майже третина студентів I курсу та 40% третьокурсників частково розчаровані обраним вузом. Серед причин розчарування називаються: недостатня матеріально-технічна база (некомфортні аудиторії, дефіцит комп'ютерів, новітньої літератури).

Разом з тим приємно відзначити, що для половини респондентів університет став справжньою Alma Mater, вони повністю задоволені обраним навчальним закладом. В цьому не останню роль відіграють ті 26% опитаних викладачів, які постійно використовують новітні технології та 56%, що користуються ними інколи. **До речі**: серед студентів існує думка, що посилення дисципліни та контролю за рівнем їх знань спонукали б до більш сумлінного навчання!

І. ГЕРАЩЕНКОВА

Студмістечко

Житло на п'ять студентських літ

Що чекати першокурсникові, якого поселили в гуртожиток? – запитала я у студентів різних факультетів КНУБА.

Наталя Павлюк, *студентка II курсу*. "Це перший крок на нову, ще не відкриту планету, яку можна назвати Планетою практичної дорослості. І головне – не загубитися у вирі новизни й не розміняти за безцінь те, що тобі дається раз у житті – свою молодість."

Іван Бранець, *студент I курсу*. "Найбільше мене тривожить те, яке життя чекає мене в гуртожитку. Чи знайду я спільну мову із сусідами по кімнаті? Чи зможу знайти нових справжніх друзів? Хоч я вважаю, що маю одну перевагу, яка повинна допомогти мені у страху перед новим життям. Я досить легко зживаюся з людьми. Також готовий до студентського харчування і не доведеться довго звикати до студентської їжі, адже я – вегетаріанець".

Сергій, *студент III курсу будівельного факультету*. "Раджу ніколи не йти з кимось у сутичку, вирішувати проблеми дипломатично. У своїй кімнаті завжди прибирати, не насмічувати, щоб завжди було гарно і затишно".

Юля, *студентка II курсу сантехнічного факультету*. "Бажаю першокурсникам успіхів, наснаги. Я сама була першокурсницею й знаю, як це вливатись в колектив у гуртожитку. Головне бажаю – знайти своє місце в житті".

Максим Рек, *студент IV курсу*. "Всі страхи і переживання зайві, адже гуртожиток – це класно! Найголовніше не забувати: ти такий, як усі. Почувайся як удома, будь розкутий. Тут тобі завжди допоможуть. Для мене гуртожиток – це багато друзів, веселощі і також упевненість у тому, що в будь-якому разі я можу сподіватися на дружню підтримку".

Ольга Залізняк, *студентка V курсу*. "Якщо вже отримав "місце під сонцем" у "країні студентів", то живи так, як повинен жити той, хто за кілька років стане молодою елітою нашої країни. Живи так, щоб тобі ніколи не було соромно згадати своє студентське життя. І пам'ятай, що саме ці роки стануть мостом або до великих досягнень, або до невиправних помилок і втрат".

Опитувала ***Т. ГРУДИНСЬКА,***
57 група ПЦБ, студкор газети

Поради для першокурсників

Як вижити в гуртожитку?

Розпочався навчальний рік. "Новоспечені" студенти – іногородники, які вирвалися з-під батьківської опіки, заселилися в гуртожитки, передбачаючи радість самостійного життя. Я вирішила поділися з вами "курсом молодого бійця" для того, щоб незалежність не затьмарювалася побутовими проблемами та непорозумінням.

Фото В. Кукелка

Комендант. Це перша і головна персона, з якою доведеться познайомитись. Тому відразу запам'ятайте її ім'я та побатькові. Звичайно, із завідуючою гуртожитку краще бути у гарних стосунках, тому що у випадку чогось... всі ваші погрішності в усній або письмовій формі дійдуть до деканату або ж до батьків.

Вахтові. Другі за важливістю люди у студентському домі, які сидять перед входом. У перший же день необхідно увійти до них у довіру й увічливо з ними спілкуватись. Тоді сторожі дверей іноді впускатимуть вас додому й після опівночі (гуртожиток з 0.00 до 6.00 закритий). Це стосується тих, хто полюбляє клубне студентське життя, і тих, хто попросить залишити на ніч знайомих та рідних, які приїхали до вас.

Сусіди. Без них не було б гуртожитку, як такого. Вони лише тим й займаються, що "виїдають та випивають" смакоти, привезені вами з дому, приводять компанію, коли ви готуєтесь до сесії й слізно просять кімнату на час для розмови з коханою людиною. Іноді цей час може затягнутись до ранку. Ті ж сусіди у непідходящу хвилину включають на весь голос магнітофон, кидають посуд немитим й, залишивши повний розгардіяш, звалюють на вихідні додому. Змагатися з ними практично безрезультатно.

Від них в жодному разі не треба ховати їжу, тим більше батьківські передачі...тому що вони підгодовуватимуться продуктами тайком, а вас забезпечать не дуже гарною репутацією.

Старшокурсники. Для "зелених" першокурсників вони безкоштовно дадуть інформацію про викладачів, сусідів по блоку, коменданта й ін. Першими вам не доведеться знайомитись із старшими курсами — вони прийдуть самі. Особливо, якщо блок заселений дівчатами-першокурсницями, то хлопці прийдуть "женихатись". Або позичати, наприклад, сірники, цукор, сіль, пару гривень до понеділка... За це вони можуть поділитися старими конспектами, які їм, можливо, також дістались у спадок від колишніх студентів, що також жили в гуртожитку.

Їжа. Звичайно, новоприбулі звикли, що вдома їм готувала їжу мама — тут доведеться робити все самому. Інколи навіть не лише для себе, а й для сусідів. Самими популярними блюдами вважаються яєчня, смажена картопля й макарони з салом. У зв'язку з цим меню багато першокурсниць та першокурсників стають із струнких апетитними "пишками". Отже, щоб не набрати зайвої ваги, треба "затарюватись" молочними продуктами і овочами. Також працюють студентські їдальні.

Кошти. Тут складається враження, що студентові їх вічно не вистачає. Хоча в них є стипендія, допомагають грошима батьки. Найчастіше їх немає у першокурсників. Ніколи не треба класти свої заощадження в конспекти або під подушку – там їх найчастіше знаходять свої люди. Отже, перед тим, як запросити нового знайомого, – з'ясуйте з ким маєте діло.

Вечірки. Це одне з найулюбленіших занять студентів. Причину для гуляння завжди можна знайти. А кошти – так взагалі знаходяться. Відзначають дні народження, здачу першого екзамену, сесії в цілому... Для першокурсників ці дорослі ігри можуть закінчитися ніччю без сну в обіймах з унітазом. Тому не треба одразу "підстроюватися" під старшокурсників – вони більш "досвідчені". Краще придивитися до нового колективу, до сусідів. Якраз і розберетесь, хто чого вартий.

А взагалі – то, протягом п'яти років навчання ви так увійдете в цю колію, що покидати гуртожиток буде дуже важко. Адже студентське життя майже безхмарне, а по закінченню учбового закладу життя стане набагато складнішим. Це треба розуміти й прагнути, щоб студентські роки не пройшли даремно і безглуздо. Успіхів вам!

Т. ГРУДИНСЬКА,
студкор газети, (57 група ПЦБ)

До 150-річчя від дня народження Івана Франка

"Твоїм будущим душу я тривожу"

Пам'ятник поету у сквері біля Українського театру драми ім. Івана Франка

Серед великих світочів культури, борців за щастя людства Іван Франко — явище могутньої сили, талант енциклопедичної масштабності. В історію письменства, національної духовності він увійшов як друга величина після Тараса Шевченка.

Народився Іван Якович Франко 27 серпня 1856 року в сім'ї коваля з околиці Гора села Нагуєвичі Дрогобицького повіту в східній Галичині (нині Львівська область). З батьківської кузні, куди кожний ранок сходилися селяни, говорили на різні теми, узяв Іван в свою душу "на далеку мандрівку життя" вогонь невпинної праці, вогонь честі і правди, що допомагав йому вистояти в бурях суспільних змін. Від матері він успадкував душевність і теплоту, любов до народної пісні.

Пізніше поет напише: **Пісня і праця — великі дві сили! Їм я до скону бажаю служить.**

Вчився Іван Франко в школі села Ясениця-сольна, потім — в Дрогобицькій гімназії. В ній він глибоко осмислював зміст прочитаних книг, оволодів кількома мовами, перший свій твір опублікував у 18 років. В 1875 році став студентом філософського факультету Львівського університету, увійшов до складу редакції журналу "Друг". І.Франко закінчив також Чернівецький та Віденський університети.

У 37 років поет захистив дисертацію і здобув ступінь доктора філософії Віденського університету, а у 50 став почесним доктором Харківського університету. Він один з небагатьох у світі авторів, який вільно писав трьома мовами — українською, польською і німецькою, а перекладав з 14 мов.

Зазнав Франко і переслідувань і тюремних ув'язнень.

В 1885–1886 рр. Іван Франко відвідав Київ, познайомився з Миколою Лисенком, Іваном Нечуй-Левицьким, Михайлом Старицьким, зустрічався з Олександром Кониським, Володимиром Антоновичем. В травні 1886 року Іван Франко одружився на курсистці Ользі Хоружинській.

Останніми роками Франко важко хворів і жив у львівському будинку, де тепер музей. Похований на Личаківському кладовищі в Львові.

Поетичний талант Івана Франко розвивався ще з шкільних літ. Його багатогранна творчість жива і сьогодні. Будучи учнем Дрогобицької гімназії, потім студентом Львівського університету Франко вдумливо читав твори Т. Шевченка, О. Пушкіна, Панаса Мирного, М. Некрасова, М. Добролюбова й інших класиків. Він створив книгу гродмадянської лірики і революційного звучання "З вершин і низин" (1893), продовжив традиції Великого Кобзаря. Поява революційної поезії Івана Франко "Гімн", "На суді", "Товаришам з в'язниці", "Беркут", "Гримить" в умовах засилля реакційної літератури було видатною подією в Галичині. Його п'єса "Украдене щастя" вже друге століття є окрасою репертуарів найкращих театрів України, історична повість "Захар Беркут" через століття стає основою чудового фільму, казку-поему "Лис Микита" вже 115 років слухають і читають маленькі діти. Прожившти неповних 60 років, написав близько 4-х тисяч творів, його доробок видано в 50-ти томах, хоч запасу зібралося на всі 100.

У нашому місті Іван Якович Франко працював або перебував по таких адресах: б. Шевченка, 31; вул. Володимирська, 42; вул. Саксаганського, 95; Вел.Васильківська, 53; вул. Комінтерну, 8 та ін. Так, коли у 1886 році І. Франко приїхав до Києва, то мешкав у М. П. Старицького на вул. Шулявській, користувався бібліотекою в Колегії Павла Галагана, у травні одружився з О. Хоружинською й брав шлюб у каплиці цієї Колегії. У квітні 1909 р. Франко відвідав Київ нелегально (з паспортом на інше ім'я) й тоді(!) мешкав у Солом'янському районі у хаті під солом'яною стріхою на розі вулиць Ігнатіївської (нині Урицького) та Мокрої (Кудряшова).

Жінки в житті та інтимній лірици Івана Франка

Нам багато відомо про становлення і розвиток поетичного таланту Івана Франка. Але читачів завжди цікавить особисте життя класиків. І тут ми знаємо не так вже багато. Важкі особисті випробування, що випали на долю митця, відбилися у його збірках "Зів'яле листя" (1896), "Мій Ізмарагд" (1898), "Поеми" (1899). "Зів'яле листя" — лірична драма; це ліричне почуття, мінливість настрою і тонка гра емоцій. У ліричних віршах Іван Якович постає перед нами простою людиною з високим почуттям до жінки: "Се такі легкі, ніжні вірші, з такою широкою гамою чувств і розуміння душі людської, що, читаючи їх, не знаєш, кому оддати перевагу: чи поетові боротьби, чи поетові-лірикові, співцеві кохання і настроїв, — писав М. Коцюбинський.

Більш, ніж меч, огонь, і стріла, і коса,
Небезпечне оружжя — жіноча краса.
Ані мудрість, наука, ні старші літа
Не дають проти неї міцного щита.

"Се я сам дослідив", — пише далі Іван Якович у "Притчі про красу". Три любові явилося великому Каменяреві. Першим сильним почуттям юного Франка було його кохання до попівни Ольги Рошкевич... Минуло майже десятиліття, коли уже 30-літній Франко написав іншій жінці, своїй майбутній дружині: "Повіяло свіжим вітром" і "починається нова доба в моїм житті"...Ольга Хоружинська... Найромантичніша історія із життя Івана Франка — це його кохання до шляхтянки Целіни Журавської...

Великий Каменяр кохав палко. Вродою дівчина — "з горіха зерня", а серце її — "колюче терня", уста її — "тиха молитва", а слово – "гостре, як бритва". З таких протиріч поет робить висновок:

Ой ти, дівчино, ясная зоре!
Ти мої радощі, ти моє горе!
Тебе видаючи, любити мушу,
Тебе кохаючи, загублю душу...

В. ЯЦЕНКО,
студент КНПУ ім. Драгоманова,
Т. ВЕЛИЧКО, студентка КНУБА

Модний Київ

ЯКІ ТКАНИНИ ЗАРАЗ НА СПИСІ ПОПУЛЯРНОСТІ?

Це питання задали журналісти відомому дизайнеру **Ірині Каравай**. Студкор газети **Оля Комінецька** відвідувала у цей час виставку текстилю, де на успіх була присутня й дизайнер. Ось що почула наш студкор.

Матерія

– Мода на тканини диктує тенденції в цілому. Адже саме матеріали задають одягу колір, узор, фактуру і частково фасони. В тканинній моді завжди є декілька напрямів – не можна виділяти якийсь один наймодніший матеріал. Припустимо, оксамит в колекціях завжди присутній. Зараз, правда, їм переситилися, але він все одно є.

Є зараз тема суконна, військова, – з необробленими зрізами. В моді і плащовка. Роблять з неї не тільки плащі й вітровки – шиють спідниці, брюки, комбінезони. Актуальна тема трикотажу, але в моді трикотаж шовковий, тоненький – як вуаль. Коттон для джинсів сьогодні – темно-темно-синій і сірий, сталевих відтінків.

Якщо говорити про шерсть, то дуже модні "сухі костюмні тканини" – для дорогих чоловічих костюмів. Ця тканина тонка і не дуже пластична.

Гіпюр цього сезону грубуватий, але при цьому узор накладений на дуже тонкі вуалі – знову-таки крайнощі.

Захоплення з приводу популярних на Заході "розумних" високотехнологічних тканин дизайнер І. Каравай не поділяє. – Ці тканини на виставках є, але я дивлюся, насамперед, на якість, дизайн, обробку матерії, – якщо тканина натуральна – вона вже "розумна".

Фактура

– Фактури нині в моді рельєфні, тканини пухкі, з вишивкою, з незвичайною структурою, з уплетеними елементами. Дуже актуально напилення, особливо металеве, – покриття з відтінком золота, бронзи, срібла, міді. Продовжують носитися "постарені" тканини: вони потерті, можуть бути з неоднорідними – вузликовими, різної товщини – нитками. Торкнулася "зістареність" і друку на тканинах. Малюнок в моді витравлений, що стирався в деяких місцях. "Цей ефект "пошарпаності", деякого пошкодження, зараз дуже важливий. Модні пом'яті тканини – велику частину речей тепер можна не прасувати. Добре, коли річ не виглядає ідеально вилизаною. Тому й стьобані матеріали в моді, навіть шовк!"

Вже декілька сезонів популярна металева нитка, уплетена в основу тканини. Завдяки їй матерію можна формувати. Заплітають у тканину й волосінь – вона додає блиску. Таку тканину шити важко, але виглядає вона гарно, особливо у вечірніх вбраннях.

Кольори

Нині в моді колір також строкатий й складний, з якимось відтінком і обов'язково "запорошений". – "Брудно-фіолетовий – дуже модний колір, запорошений, сірий, хакі, лимонний, але не яскравий, а що "недозрів", відтінки теракотового, темно-зеленій. Яскраві, кислотні кольори йдуть до них як доповнення. А коричневого ми вже "об'їлися". Шанується цього сезону і блиск, але теж особливий. – Блиск повинен бути пошарпаний, замащений. У моді ефект якби по тканині провели непомірно гарячою праскою, через це тканина заблищала. Нині є модним все, що неправильне".

Узори

У малюнках модні завжди актуальні квіткові візерунки. – Це як і раніше фолькузори, етнічні орнаменти плюс тема забавних, наївних, чимось дитячих малюнків. Не зникають і класичні варіанти – смужка, клітка, горох, геометрія. Горошок в моді частіше маленький. В моді і інші утрировані елементи. Можна поєднувати в одній тканині й декілька тем одночасно, наприклад, клітку і рослинні мотиви.

Гудзики

Гудзикова мода виглядає так: в одній речі можна поєднувати декілька видів гудзиків. Металеві комбінувати з кістяними, дерев'яними. Інтересно виглядає, коли один гудзик смугастий, інший в квіточку, третій – однотонний. Популярний метал з військовою геральдикою. Божевільно красиво виглядають гудзики, покриті емаллю. Причому, чим оригінальніше вони розписані, тим краще зображені на них можуть бути птахи, жуки, ящірки або дерева.

Ще одна модна тема – гудзики, вирізані за формою квіточок, яких-небудь полуничок. В моді гудзики, зроблені із стразів або натурального каміння – припустимо, бірюзи. Головне, щоб трохи дивно і дуже незрозуміло все це виглядало.

О. Комінецька

Техніка життєві

ЧИСТИМО "КЛАВУ" І МИШКУ, ЩОБ НЕ ХВОРІТИ ВОСЕНИ

(На комп'ютері сотні тисяч бактерій. Пора провести профілактику)

Найбрудніше місце в квартирі і офісі зовсім не килимок перед дверима. І навіть не туалет. Робочий стіл! Американський мікробіолог Чак Герба підрахував, що на офісному столі живе в 400 разів більше бактерій, ніж на сидінні унітаза!

Заляпані кнопки не просто неприємні, а реально небезпечні для здоров'я. Якщо перед їжею ми акуратно миємо руки, то за комп'ютер з нами сідає і купа бактерій, які потрапляють на наші руки з клавіатури! Фахівці стверджують, що вірусні хвороби, які "бродять" по офісу від одного співробітника до іншого, можуть бути викликані мікроскопічною живністю з телефонів і комп'ютерів. Ось цифри. До 50000 бактерій на см² скопилюються на телефоні. Близько 6000 бактерій на см² осідають на клавіатурі. До 3000 бактерій на см² рояться на нечищеній миші.

Загалом, техніку потрібно чистити. В першу чергу телефони, клавіатуру і мишу. Їх ми весь час чіпаємо руками! Регулярному "прибиранні" потребують також корпус комп'ютера, монітор, принтери і сканери, кишенькові комп'ютери. Звичайно, видаляти потрібно не тільки бактерії, але і більш прозаїчні забруднення – пил, жирні плями, крихти від їжі, пролитий на "клаву чай" (добре, якщо без цукру!)...

Що ж замінить комп'ютеру швабру і пилосос? Очищувачі, спеціально розроблені для капризної електроніки. Щоб забезпечити себе і близьких від бактерій і дбайливо очистити техніку, має сенс витратитися на якісні засоби. Коштують вони не так вже й дорого, в межах 20 гривень.

Підібрав ***О.СЕРГІЧОВ,***
студент І курсу КНУБА

Чим не треба мити комп'ютер:

✔ забороняється протирати машину вологою ганчіркою;

✔ заховайте подалі носовики і косметичні серветки. На моніторах та пластику від просочення залишаються розводи. Зволожуючий лосьйон і технічний очищувач – різні речі.

✔ в господарчих магазинах продаються дешеві туби з серветками. Їх можна використовувати для видалення легких забруднень, наприклад, з корпуса комп'ютера. Але із жирними плямами, слідами ручки і бактеріями вони не впораються.

✔ неспеціалізовані агресивні засоби, що чистять (просочення для серветок або побутові рідини для меблів, наприклад,) і розчини з аміаком здатні пошкодити пластик, змити написи, зіпсувати ніжне покриття моніторів. Найчутливіші рідкокристалічні дисплеї, на їх захисній плівці побутові очищувачі залишають білясті розводи.

Ваше здоров'я

Якщо біль заважає роботі

Працюючи фізично, стоячи тривалий час на ногах або навіть просиджуючи по 8 годин в офісі, ми ризикуємо дістати так звані "професійні проблеми" із здоров'ям. Навіть коли ми виконуємо хатню роботу, у нас можуть з'явитися болі в спині, ногах і суглобах. Адже якщо дотримуватися деяких нехитрих правил, багатьох проблем можна уникнути. Ось деякі з секретів здоров'я.
Про це розказує лікар-травматолог Київської обласної лікарні

ПРИ ФІЗИЧНИХ НАВАНТАЖЕННЯХ

– ОДИН з найважливіших пунктів – навчитися правильно переносити і піднімати важкі вантажі. По-перше, якщо вам доводиться піднімати вантажі вагою понад 5 кілограмів, слід уникати різких ривків. Тільки так ви зможете уберегти себе від всіляких надривів і розтяжок. І це стосується не тільки спини, але і рук, ніг, суглобів. Піднімати вантаж слід за рахунок розпрямлення зігнутих ніг, тримаючи спину прямою. Це значно зменшує навантаження на хребет. А піднімаючи і переносячи вантаж, тримайте його якомога ближче до тулуба, що істотно знижує навантаження на хребет. Настійно рекомендується уникати підйому вантажу в поєднанні з різким поворотом тулуба.

"ВЕСЬ ДЕНЬ НА НОГАХ"

– ТРАВМУ цілком реально отримати не тільки на службі, але і в побуті. Щоб уникнути цього, перш за все слід привчити себе правильно стояти і не менш правильно нахилятися. Прагніть стояти завжди якомога прямо, тримаючи спину рівною. Зберігайте поставу і якнайменше "звішуйте" голову. Уникайте нахилів і поворотів тулуба без опори. При тривалому перебуванні на ногах не напружуйте спину. Для цього знайдіть точку опори для голови, туловища, рук, ніг. Наприклад, притуліться головою до кухонної шафки при митті посуду, спиною до стіни під час тривалої бесіди й ін.

– НЕ МЕНШ важливо дотримуватися правил здоров'я і тим, кому весь день доводиться сидіти. Безумовно, плануючи свій робочий день слід так, щоб довге сидіння чергувало з розминками в першу чергу для спини. Та і сидіти теж потрібно правильно – завжди з максимально випрямленою спиною. А після фізичних навантажень краще всього сидіти на стільцях з високими спинками. При появі неприємних відчуттів в спині постарайтеся уберегти спину від навантажень на нетривалий період. Крім того, офісним працівникам лікарі рекомендують після робочого дня хоча б 15 хвилин полежати на рівній поверхні.

ДЛЯ ВСІХ

– ЯКЩО Ж уникнути болю або травми не вдалося, не слід чекати, поки все пройде "саме собою" . Якщо у вас болять суглоби - лікті, коліна – або ж механічна травма – забив або розтягування – накладайте нетугу пов'язку. Від болю в хребті або шиї краще всього позбавлятися легкою розминкою. Крім того, для усунення проблем і хвороб, викликаних навантаженнями на спину і суглоби, лікарі рекомендують використовувати препарат Долобене-гель – для зняття болю, запалення і набряклості. Препарат показаний при невралгії, радикуліті, ударах і розтягуванні. Застосовувати рекомендується протягом 5–6 днів по 2–3 рази на добу.*

Перед використовуванням уважно прочитайте інструкцію для застосування.

Бесіду з лікарем-травматологом вела Н. СЕРЕДНЯК,
студкор газети

На пагорбах київських...

Перлина Києва – Андріївський узвіз

Його не випадково називають "київський Монмартр" – такий він мальовничий і романтичний. Андріївський узвіз є окрасою столиці, улюбленим місцем відпочинку киян і своєрідною Меккою для туристів. Ще видатний письменник, автор роману "Біла гвардія" Михайло Булгаков, який жив тут: Андріївський узвіз, 13, протягом багатьох років, називав його "найфантастичнішою вулицею світу". Чому? Тому що кожний її поворот у вигляді літери S при наближенні здається вже закінченням вулиці, ан ні – з'являється наступний різкий оберт й так щоразу, донизу, на Поділ.

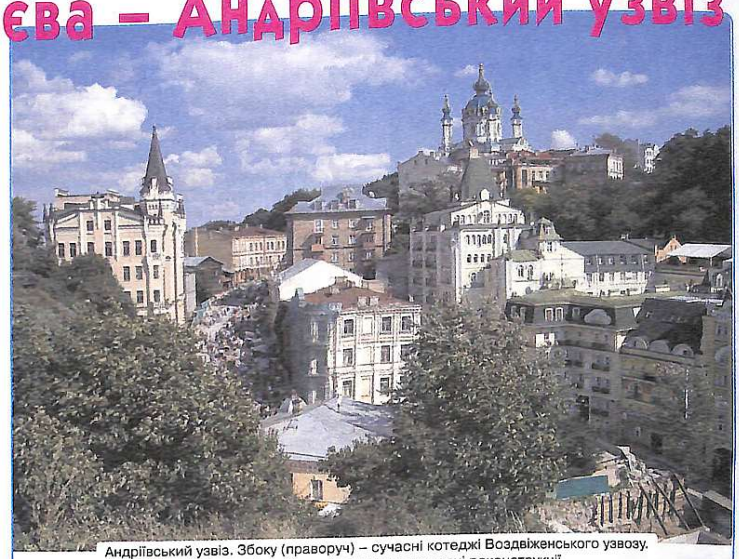

Андріївський узвіз. Збоку (праворуч) – сучасні котеджі Воздвіженського узвозу. Знімок з Андріївської гори напередодні реконструкції.

Нині городяни дуже переживають: розпочалася комплексна реконструкція цієї київської перлини, якої вона потребує дуже давно. І хоч чиновники дають обіцянку, що вигляд узвозу залишиться попереднім, кияни впевнені, що єдина старовинна вуличка столиці втратить свій шарм, перетворившись у щось відразливе.

Тому давайте здійснемо екскурс в історію цієї окраси нашого міста.

Андріївський узвіз поєднує Подільський район із центром – Володимирською вулицею. Проходить він Андріївською горою і завжди був найкоротшим шляхом від Верхнього міста до Подолу. Назва відома з 40-х років 18 століття. У цей час на схилах було закладено Аптекарський сад. До речі, недалеко розташовано було першу аптеку у Києві (1715 рік), яка обслуговувала місцевий гарнізон, (населення ж користуватися її послугами майже не мало можливості). У 1728 році аптекар Бунге відкрив на Подолі першу приватну аптеку, де відпускали ліки за гроші населенню.

Протягом шести років (1847–1853) на горі зводилася в стилі барокко за проектом В. В .Растреллі Андріївська церква – однокупольний храм з п'ятигласим завершенням, що має форму хреста, в кутах якого розміщені декоративні вежі на масивних стовпах. З боку вулиці до нього ведуть круті чавунні сходи. Навколо церкви – балюстрада, з якої відкривається мальовнича панорама Подолу і Дніпра. Внутрішнє оздоблення, розроблене Растреллі, ближче до стилю рококо. Іконостас церкви оздоблено різьбленим позолоченим орнаментом, скульптурою і живописом.

Після революції окремі ділянки Києва (на схилах місцевих гір) виявилися незручними для забудови. Частину споруд, які там були, знесено, а частина тривалий час перебувала в жалюгідному стані. Щодо Андріївського узвозу, його реконструкцію здійснили за проектом Абрама Мілецького лише у 1980–1982 роках, після чого ця вулиця набула популярності. Вона виглядала привабливішою за московський Арбат. Це став музей під відкритим небом. Однією з окрас її є т.з. Замок Річарда – Левове серце з жовтої київської цегли, семиповерховий, "під готику" з кутовою гостроверхою вежею. Видно його здалека і з багатьох місць. У ньому на початку 20-го століття мешкали художники І. С. Макушенко, Ф. С. Красицький, скульптор В. П. Балавенський та ін. До речі, хто має бажання прочитати про події, що відбувалися в Києві у 1918–1919 роках, може, відкрити роман Михайла Булгакова "Біла гвардія" або його п'єсу "Дні Турбіних": "Буль-буль-буль, бутылочка казенного вина!!. Бескозырки тонные, сапоги фасонные, – то юнкера-гвардейцы идут..." І у цей час гасне електрика. Николка і його гітара умовкають. "Чорт знає що це таке, – каже Олексій, – кожну хвилину потухає. Леночка, дай, будь ласка, свічи". Й входить Олена зі свічею, і десь дуже далеко лунає гарматний постріл. Як близько, – каже Николка. – Враження таке, наче під Святошином стріляють..." І говорять про Святошин, наш київський Святошин... Одним словом, Турбіни разом з Андріївським узвозом увійшли в наше життя. Для нас, киян, це особливо дорого.

Проте у 80-х роках XX ст. було зроблено суто косметичну реставрацію. Переклали первісну турецьку мостову (їх у Києві лише дві-три), пофарбували фасади будинків, встановили ліхтарі, виклали тротуари жовтою цеглою. Усе це за двадцять п'ять років стало непридатним. На думку заслуженого архітектора України, директора інституту "Київпроектреставрація" Ю. Г. Лосицького, треба було б вимостити заново Андріївський узвіз, щоб він функціонував хоча б років п'ятдесят, перекласти всі комунікації з урахуванням збільшення навантаження на них у майбутньому. Можливо, потрібно прокласти колектор... У вкрай аварійному стані перебувають два будинки – під номерами 26 і 24, які нахилилися приблизно на тридцять сантиметрів. Споруди не можна ні залишити, ні реставрувати, їх доведеться розібрати, а потім вже заново скласти на вже новому фундаменті. А ще там існують пустирі, де знесено будівлі, і тепер треба або залишити все так як є і впорядкувати ці галявини, або ж знову відтворити споруди, що були раніше. Громадська культурно-мистецька рада, яка вирішує питання історичної вулиці, збирається оголосити конкурс авторських проектів, залучити найфаховіших і впливовіших архітекторів, дизайнерів, фахівців із містобудування, причому це можуть бути спеціалісти із-за кордону.

Сподіваємося, що самобутність перлини нашого старовинного міста – Андріївського узвозу буде збережена, і через два-три роки ми побачимо "найбільш київську з усіх київських вулиць" відновленою і ще красивішою.

І. Геращенкова

Виставки

"Мій рідний Київ"

Справді, коли живеш в такому чудовому старовинному місті як Київ, то не можна не називати його рідним. Все у ньому здається мальовничим, казковим. От і **Віталій Кукелко**, студент 42-ї групи ТВ сантехнічного факультету, захоплюється рідним містом, фотографуючи його у різні пори року. Тепер ваша студентська газета часто буде знайомити читачів із роботами Віталія, тому що вони справді незвичайні. Адже це треба мати дуже чутливу душу, гарний смак, щоб відібрати для роботи найкраще: і у природі, і в історичних замальовках свого давнього міста, і у повсякденному житті.

Як вийшло так, що ти захопився фотографією? – запитали ми у Віталія.

– Сталося це кілька років тому, коли я придбав цифровий апарат. До цього у мене була, як кажуть, "мильниця", до неї "Київ-4", який виготовляли на київському "Арсеналі" – найкращому підприємстві точної апаратури, де працювали мої батьки.

До речі, редакція звернула увагу на фотороботи В. Кукелка тоді, коли він підготував виставку біля деканату свого факультету. На неї були гарні відгуки. Адже такі художні твори не побачити були неможливо й ми запропонували йому співробітництво.

– Як відбувається, що ти починаєш робити знімки, з чим це пов'язано?

– Насамперед, я, так би мовити, знімаю свій настрій у навколишньому світі. Якщо у мене настрій "так собі", все навколо повільно... Це можна порівняти з музикою "блюз" – тоді виходять одні фотороботи, якщо ж свій настрій я характеризую – "скоро весна" – тоді збираюсь на найближчі водоймища (р. Дніпро, Русанівський канал, затоки у Гідропарку) й там відчуваю творче натхнення, бажання створити щось красиве... й роблю величезну кількість знімків.

Запрошуємо й наших читачів "пройтися" цією фотогалереєю.

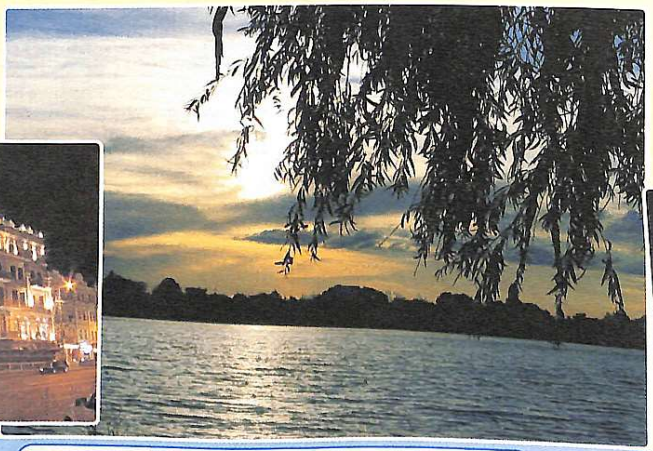

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор *Ірина Геращенкова*
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35

Наша сторінка в Інтернеті: www.knuba.edu.ua (розділ «Новини»). E-mail: aplusb@knuba.edu.ua